

bildade lärare tvingades bort från sina skolor. Därmed trodde riksdagen säkerligen, att denna sak var ur världen. De anvisningar av skolöverstyrelsen, som Kungl. Maj:t sedan godkände, visade sig emellertid inte göra slut på den olustiga situationen. Dessa anvisningar skyddar nämligen från »utträngningar» endast en liten kategori icke-ordinarie läroverkslärare — omkring 200 personer. Då det finns mer än 2 000 icke-ordinarie lärare i läroämnena vid de högre skolorna, av vilka ca 1 600 är fil. magistrar, är det tydligt att de yngre läroverkslärarna i gemen har anledning att känna sina anställningar hotade av 23-lärare.

Alla dessa slitningar skulle lätt kunna undvikas, om folkskollärare i lönegrad 23 förordnades vid en skola endast då skolan behövde nyanställa lärare. Produktionen av 23-lärare är så begränsad och behovet av nyanställningar så stort, att de relativt få 23-lärare, som önskar anställning vid de högre skolorna, med visshet kan få sådan utan att principen om jämn fördelning av 23-tjänsterna rubbas. Det kan nämnas, att höstterminen 1955 ca 550 Ce 23-tjänster fanns inrättade vid de högre skolorna. Av dessa var 210 (38 %) besatta med 23-lärare. Återstoden, ca 340 tjänster (62 %), uppehölls av icke-ordinarie adjunkter och ämneslärare m. fl. Av de 210 23-lärarna var 62 % dispenserade från vidareutbildning m. m.

Enligt vår mening bör nu rådande förhållanden på detta område inte längre få bestå. En så genomgripande förändring av en arbetsmarknads struktur som 1954 års riksdagsbeslut att de lägsta realskoleklasserna skall överföras från akademiker till 23-lärare kräver varligt handlag under övergångstiden.

Vi får därför hemställa,

att riksdagen beslutar uttala, att folkskollärartjänst i lönegrad Ce 23 vid allmänt läroverk och jämförlig skolform skall tillsättas med 23-lärare endast då skolan behöver nyanställa lärare.

Stockholm den 24 januari 1956

Nils Nestrup

Jean Braconier

Nr 113

Av herr *Nestrup*, om inrättande av en laboratorbefattning i elektroteknik vid universitetet i Uppsala.

(Lika lydande med motion nr 95 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1956

Nils Nestrup